

Ozrite se na ta rodoljubni mali čakavski rodiček, in pomnite si možato besedo 84letnega neukega pa rodoljubnega starčeka: „ošče ostaneju za tisoč let Hrvati.“

Prislovice in reki iz Istre.

Nabral Jakob Volčič.

Bolje je va svojoj gromačč (zid brez melte), nego va tujoj polačč.

Vsako prase rije mrkvu zase (sebičnost).

Neka vsaki svoju misal melje (zase skrbi).

Nima koliko bi mrav nosil (nič nima).

Aj more! (srečno) tko more (ki je srečan), ni junaka, koga nepremore.

Ki kanta (poje), kvasti, ali zla, nemisli.

Jedna put (cesta) kupuje, druga prodava.

Sneg božičnjak je železnjak (leno kopni).

Vsaki dobar nepoznan (omnis bonus, donec probetur malus).

Ako su ti naša vrata železna, nisu tla steklena. (Ako ti je težko do nas priti, čemo te toliko bolje sprejeti).

Svoja doma, svoja volja; tuja doma, tuja volja.

Zena kući tri kute drži, a četvrtoga mužu pripomore.

Veli danki mali ulamki (o kresi rado kruha primanjkuje).

U Sobotu radi sirot sunce sveti (da si za nedeljo robico operejo).

Ki mrvice pobira (hrani), od glada ne umira.

Otroku se z malom stvarom ugodi, a još z manjom prevredi.

Strah v malem meste stoji (lahko pride).

Bog dava, ma ne hita.

Dobra pogača dobrega gosta doma čeka. (Dobrim divojkam se ni treba v zakon ponujati).

Teplo ti iz ust, a mrzlo ti va nedra pada. (Kar govoriš, ti na vest pada).

Kavran kavranu oči ne vykluje (vy = iz), aš (zač, ač), oba na mrhu pridu.

Neće mi pest va uho, (tega nečem razumeti).

Kruh izlivit (izdolbsti), koru pustit (to bolje si izbrati).

Od njega ni kvrka ¹⁾ ni mrka ²⁾ (nič ni slišati).

Kripko, nožica, ni vince vodica.

Za njega govoriš, za se opravljáš (govoriš, da ti bode po njem korist).

Ljudi od ljudi, ljudi k ljudem (dobri z dobrimi).

Vrag od vraga, vrag k vragu (zli so zlimi).

Oči na mlade ljudi padaju.

Zaradi mužkega klobuka će najprvo smutnja poteći.

On bi se narugal tici letecoj (jako narugljiv je).

I pas lajanjem zasluži svoj lokež (kar položče) (vsakemu delo njegovo plačilo).

Pokajališče pride, povratilišče ne (srečna priložnost se ne povračeva).

¹⁾ Od kvrčati = malo plakati (od deteta) još manje: knješčati; jako: vriščati.

²⁾ Od s-mrčati (schnarchen).

Slovstvene stvari.

Jugoslavensko slovstvo.

* *Sidro. Glasilo trgovine, obrtnosti i narodnega gospodarstva.*

Tako se glasi nov časnik, ki je v Zagrebu začel izhajati maja meseca enkrat v tednu in za celo leto po pošti veljá 4 gold., za pol leta 2 gold. Prinašal bode

o omenjenih predmetih po domače (popularno) pisane članke. Vlastnik in vrednik mu je gosp. A. Jakić.

* *Venčič domoljubnih pjesama* od J. Sundečića. U Zagrebu.

Pesmi Sundečićeve so take mile in preproste, da so vredne, da jih pozná tudi vsak izobražen Slovenec. Kako lahko razumljiv nam je jezik njegov, naj rodoljubom našim kaže ena pesmica.

Tri zrna.

Domorodna ljubav,
Sloga domorodna,
Domorodna žrtva:
Tri su zrna plodna,

Iz kojijeh klije
Domovini sreća,
Práva, postojana,
Čvrsta i najveća.

* *Die slovenische Literatur. Eine historische Skizze* von Prof. Dr. Klun. Wien 1864.

Od teh črtic je prvi del natisnjen v 3. letošnjem zvezku dunajskega časnika „Oesterr. Revue“, dva druga dela prideta kmali na svetlo. Dobro je, da pridejo mične te črtice tudi v samostojni knjižici na dan. Naslov njen že kaže, da visokospoštovani naš rojak, ki tudi med Nemci ni pozabil matere svoje, se ni podal na polje obširnega popisa slovenskega slovstva, ampak da je namen njegov le, nemškim bravcem v kratkih pa jedernatih črticah podati delavnost Slovencev od nekdanj do danes. In to je tako dobro zadel, da mu moramo biti hvaležni, da nemškemu svetu kaže zgodovino slovstva našega. Prvi zvezek, ki je dozdej na svetlo prišel, sega na 24 stranéh do časa P. Marka Pohlina. Zanimiva bo cela knjižica.

Slovenske pesmi.

Slovenske pesme. Složila in posvetila častitljivemu gospodu Dav. Terstenjaku brata doktorja Benjamin in Gustav Ipavca. V Celji založil J. Tarman, knjigotržec. II. zvezek. Cena 80 kr.

Ta, drugi zvezek ima 8 pesem, izmed katerih so 4 („Pobratimija“, „Slovenka“, „Sirota“, „Napitnice“ za samospeve, 4 pa („Molitev“, „Obljuba“, „Na ples“, „Zagorska“) za čveterospeve zložene. Ime gospodov Ipavcev je v muzikalnem našem svetu na tako dobrem glasu, da vsaka pesem nam je že sama po sebi priča lepega dela. Kar pesmam naših Ipavcev še posebno ceno daje, je to, da so „naše gore listi“, to je, da so v narodnem duhu zložene in izvirne, ne pa posnete ali strojene po drugih tujih melodijah. Ta hvala gré tudi pesmam tega, družega, zvezka: povsod nahajaš izvirne ideje slovanskega značaja; še prav posebno so pa nam všeč: „Sirota“, „Zagorska“, „Napitnica“ na besede Prešernove „Odrodile so trte“ itd. Vse so izdelane glasu pevčevemu lepo primerne; stavki čvetorospevov pa še posebno kažejo umetno roko, ki je v pravilne sekirice zložila melodije. In tako želimo hvalevrednemu novemu snopiču, da potuje križem po svetu slovenskem in da se nahaja povsod, kjer „grlica v domačem logu“ poje!

Deželni zbori.

Deželni zbor štajarski.

(Po hitropisnem zapisniku.)

Gospod Herman (optujski poslanec svoj nasvet, naj bi se namreč na Štajarskem za slovenski jezik skrbelo po učilnicah in pisalnicah, podpira) tako: O tej stvari sem uže v lanskem zboru imel dolg govor, in ker nisem